

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1993 Nr. 97

A. TITEL

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië houdende herziening van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake sociale zekerheid, ondertekend te Tunis op 22 september 1978; Tunis, 23 oktober 1992

B. TEKST

De tekst van de Overeenkomst is geplaatst in *Trb.* 1992, 201.

C. VERTALING

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië houdende herziening van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake sociale zekerheid, ondertekend te Tunis op 22 september 1978

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

en

De Regering van de Republiek Tunesië

Verlangend de betrekkingen tussen beide Staten op het gebied van de sociale zekerheid te ontwikkelen;

Geleid door de wens enkele bepalingen van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake Sociale Zekerheid, ondertekend te Tunis op 22 september 1978, te herzien;

Overwegende dat bepaalde rechten voor werknemers, gepensioneerden en hun gezinsleden dienen te worden geregeld;

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel I

Wijzigingen

A. Artikel 1, letter c), wordt gewijzigd als volgt:
„werknemer”: hetzij een loontrekkende of de met hem gelijkgestelde, hetzij een werkende die anders dan in dienstbetrekking werkzaam is volgens de wetgeving van de betrokken Verdragsluitende Partij.

B. Artikel 2, eerste lid, letter B, wordt gewijzigd als volgt:

B. IN TUNESIË, op de wettelijke regelingen betreffende:

- uitkeringen van de sociale verzekeringen;
- vergoeding bij arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- uitkeringen van verzekeringen betreffende invaliditeit, ouderdom en nagelaten betrekkingen;
- gezinsuitkeringen.

C. In artikel 4 komen cijfer 1 en het tweede lid te vervallen.

D. Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt:

Indien de wettelijke regeling van een Verdragsluitende Partij het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op prestaties afhankelijk stelt van de vervulling van tijdvakken van verzekering, houdt het bevoegde orgaan van die Partij, met het oog op de samentelling van tijdvakken, zo nodig rekening met de krachtens de wettelijke regeling van de andere Verdragsluitende Partij vervulde tijdvakken van verzekering, alsof het tijdvakken van verzekering betrof die krachtens de wettelijke regeling van eerstbedoelde Partij waren vervuld.

E. Artikel 13 wordt gewijzigd als volgt:

1. De werknemer die tijdvakken van verzekering heeft vervuld krachtens de wettelijke regeling van een der Verdragsluitende Partijen en zich naar het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij begeeft, heeft voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die zich op dat grondgebied bevinden, recht op de prestaties ingevolge de wettelijke regeling van deze Partij, voor zover hij voldoet aan de door de wettelijke regeling van laatstbedoelde Verdragsluitende Partij gestelde voorwaarden, eventueel met inachtneming van de samentelling van tijdvakken zoals bedoeld in artikel 12 van het Verdrag.

2. Indien de werknemer die verzekerd is geweest krachtens de wettelijke regeling van een van de Verdragsluitende Partijen, zich heeft begeven naar het grondgebied van de andere Partij en niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van prestaties ingevolge de wettelijke regeling van laatstbedoelde Partij, en indien

deze werknemer nog recht zou hebben op prestaties ingevolge de wettelijke regeling van eerstbedoelde Partij indien hij zich zou bevinden op het grondgebied van die Partij, behoudt hij dat recht.

In dat geval is het bepaalde in het eerste, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende lid van artikel 14 van overeenkomstige toepassing.

F. Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

1. Een werknemer die aan de door de wettelijke regeling van een Verdragsluitende Partij gestelde voorwaarden voor het recht op prestaties voldoet, heeft, tijdens een verblijf op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, recht op verstrekkingen, wanneer zijn gezondheidstoestand deze verstrekkingen onmiddellijk noodzakelijk maakt.

2. Een werknemer die recht heeft op prestaties voor rekening van een orgaan van een van de Verdragsluitende Partijen, en die woont op het grondgebied van bedoelde Partij, behoudt dit recht wanneer hij zijn woonplaats overbrengt naar het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij. Alvorens zijn woonplaats over te brengen, heeft de werknemer evenwel de toestemming nodig van het bevoegde orgaan. De toestemming kan alleen worden geweigerd indien de verplaatsing nadelig is voor zijn gezondheidstoestand of voor het ondergaan van een medische behandeling.

3. Wanneer een werknemer, overeenkomstig het bepaalde in de voorgaande leden, recht heeft op prestaties, worden de verstrekkingen voor rekening van het bevoegde orgaan verleend door het orgaan van de woon- of verblijfplaats volgens de bepalingen van de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling, in het bijzonder wat betreft de omvang en de wijze van verlening van de verstrekkingen; de periode gedurende welke deze verstrekkingen worden verleend, is echter gelijk aan die is voorzien in de wettelijke regeling van het bevoegde land.

4. In de in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde gevallen worden prothesen, kunstmiddelen van grotere omvang en andere belangrijke verstrekkingen, behalve in onmiskenbare spoedgevallen, slechts verschaft als het bevoegde orgaan daartoe vooraf machtiging verleent.

Met de goedkeuring van de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen stellen de verbindingsorganen bedoeld in het administratief akkoord voor de toepassing van het Verdrag een lijst op van verstrekkingen waarop dit lid van toepassing is.

5. In de in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde gevallen worden de uitkeringen door het bevoegde orgaan volgens de bepalingen van de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling verleend. Deze uitkeringen mogen door bemiddeling van het orgaan van de

woon- of verblijfplaats voor rekening van het bevoegde orgaan worden verleend overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten in een administratief akkoord voor de toepassing van het Verdrag vast te stellen regels.

6. Wat de verstrekkingen betreft, is het bepaalde in het eerste tot en met het vierde lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de werknemer.

7. Het bepaalde in het eerste en het zesde lid van dit artikel is niet van toepassing op personen die zich begeven naar het grondgebied van de Verdragsluitende Partij anders dan het bevoegde land ten einde medische hulp te ontvangen.

8. Wat de omvang en de wijze van verlening van verstrekkingen betreft, kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen in onderlinge overeenstemming vaststellen dat andere bepalingen worden toegepast dan die welke in het derde lid van dit artikel zijn vermeld.

G. Artikel 15 wordt gewijzigd als volgt:

1. De werknemer die woont op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij anders dan het bevoegde land en die voldoet aan de voorwaarden gesteld in de wettelijke regeling van het bevoegde land om in aanmerking te komen voor prestaties, eventueel rekening houdend met het bepaalde in artikel 12, heeft, op het grondgebied van de Verdragsluitende Partij waar hij woont, recht op:

a. – verstrekkingen die voor rekening van het bevoegde orgaan worden verleend door het orgaan van de woonplaats, volgens de bepalingen van de wettelijke regeling die door laatstbedoeld orgaan wordt toegepast, alsof de werknemer daarbij was aangesloten;

b. – uitkeringen verleend door het bevoegde orgaan volgens de bepalingen van de wettelijke regeling die door dit orgaan wordt toegepast, alsof de werknemer woonde op het grondgebied van het bevoegde land.

Deze prestaties kunnen worden verleend door bemiddeling van het orgaan van de woonplaats voor rekening van het bevoegde orgaan op de wijze zoals die zal worden vastgesteld door de bevoegde autoriteiten in een administratief akkoord voor de toepassing van het Verdrag.

2. Het bepaalde in het vorige lid is van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden die wonen op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij anders dan het bevoegde land, wat betreft het recht op verstrekkingen. Wanneer de gezinsleden evenwel recht hebben op prestaties ingevolge de wettelijke regeling van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan zij wonen, is het bepaalde in dit artikel niet op hen van toepassing.

H. Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

De werknemer en zijn gezinsleden bedoeld in artikel 15 en artikel 15a die verblijven op of hun woonplaats overbrengen naar het grondgebied van het bevoegde land, hebben recht op prestaties volgens de bepalingen van de wettelijke regeling van die Verdragsluitende Partij, zelfs indien zij reeds prestaties hebben genoten voor hetzelfde geval van ziekte of moederschap vóór hun verblijf resp. de overbrenging van hun woonplaats. Indien volgens de wettelijke regeling die wordt toegepast door het bevoegde orgaan, aan de verlening van de prestaties een maximum duur is verbonden, wordt het tijdvak waarin deze prestaties zijn verleend en dat onmiddellijk voorafgaat aan de overbrenging van de woonplaats, meegeteld.

I. Artikel 17 wordt gewijzigd als volgt:

1. Wanneer de pensioengerechtigde aan wie pensioenen zijn verschuldigd krachtens de wettelijke regelingen van beide Verdragsluitende Partijen, recht heeft op verstrekkingen ingevolge de wettelijke regeling van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan hij woont, eventueel rekening houdend met het bepaalde in artikel 12, worden aan deze pensioengerechtigde en zijn gezinsleden door het orgaan van de woonplaats en voor rekening van dit orgaan verstrekkingen verleend alsof hij uitsluitend in het genot was van een pensioen verschuldigd krachtens de wettelijke regeling van laatstbedoelde Partij.

2. Wanneer de pensioengerechtigde aan wie pensioen verschuldigd is krachtens de wettelijke regeling van een Verdragsluitende Partij of aan wie pensioenen verschuldigd zijn krachtens de wettelijke regelingen van beide Verdragsluitende Partijen, geen recht heeft op verstrekkingen krachtens de wettelijke regeling van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan hij woont, heeft hij zowel als zijn gezinsleden toch recht op deze verstrekkingen voor zover hij hierop recht heeft krachtens de wettelijke regeling van eerstbedoelde Partij, eventueel rekening houdend met het bepaalde in artikel 12, of voor zover hij er recht op zou hebben indien hij woonde op het grondgebied van die Partij. De verstrekkingen worden verleend door het orgaan van de woonplaats alsof de betrokkene recht had op bedoelde verstrekkingen krachtens laatstbedoelde wettelijke regeling, maar voor rekening van het bevoegde orgaan.

3. Wanneer de pensioengerechtigde aan wie pensioen verschuldigd is krachtens de wettelijke regeling van een Verdragsluitende Partij of aan wie pensioenen verschuldigd zijn krachtens de wettelijke regelingen van beide Verdragsluitende Partijen, woont op het grondgebied van het bevoegde land, hebben zijn gezinsleden die wonen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, recht op

verstrekkingen alsof de pensioengerechtigde woonde op hetzelfde grondgebied als zij. Deze verstrekkingen worden verleend door het orgaan van de woonplaats van zijn gezinsleden volgens de bepalingen van de wettelijke regeling die dit orgaan toepast alsof zij recht hadden op bedoelde uitkeringen krachtens deze wettelijke regeling, doch ten laste van het bevoegde orgaan.

4. Indien de gezinsleden bedoeld in het vorige lid hun woonplaats overbrengen naar het grondgebied van de Verdragsluitende Partij waar de pensioengerechtigde woont, hebben zij recht op prestaties volgens de bepalingen van de wettelijke regeling van die Partij, zelfs indien zij de prestaties reeds hebben genoten voor hetzelfde geval van ziekte of moederschap vóór de overbrenging van hun woonplaats.

5. De pensioengerechtigde aan wie pensioen is verschuldigd krachtens de wettelijke regeling van een Verdragsluitende Partij, of aan wie pensioenen zijn verschuldigd krachtens de wettelijke regelingen van beide Verdragsluitende Partijen, en die recht heeft op verstrekkingen krachtens de wettelijke regeling van een van deze Partijen, heeft, evenals zijn gezinsleden, recht op deze verstrekkingen gedurende een verblijf op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij anders dan het grondgebied waar zij wonen, wanneer hun gezondheidstoestand het nodig maakt dat onmiddellijk verstrekkingen worden verleend.

6. In de gevallen bedoeld in het vorige lid worden de verstrekkingen verleend door het orgaan van de verblijfplaats volgens de bepalingen van de wettelijke regeling die door dit orgaan wordt toegepast, alsof betrokkene recht had op die verstrekkingen krachtens bedoelde wettelijke regeling, maar ten laste van het bevoegde orgaan of het orgaan van de woonplaats van de pensioengerechtigde of van zijn gezinsleden, naar gelang van het geval.

De duur van verlening van deze verstrekkingen is die welke is bepaald in de wettelijke regeling van het land waarin zij hun woonplaats hebben. Het bepaalde in artikel 14, vierde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

7. Indien de wettelijke regeling van een Verdragsluitende Partij bepaalt dat voor rekening van de pensioengerechtigde premies worden ingehouden voor het waarborgen van verstrekkingen, is het orgaan van die Partij, dat een pensioen verschuldigd is, gemachtigd tot die inhoudingen over te gaan wanneer de verstrekkingen krachtens dit artikel voor rekening van een orgaan van bedoelde Partij komen.

8. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op de gezinsleden die zelf recht hebben op verstrekkingen krachtens de wettelijke regeling van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan zij wonen.

J. Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

1. De krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk verleende verstrekingen worden door de bevoegde organen of de organen van de woonplaats, al naar gelang van het geval, vergoed aan de organen die deze hebben verleend.

2. De vergoedingen worden vastgesteld en vinden plaats volgens de in een administratief akkoord vast te stellen regels, hetzij door het aantonen van de werkelijke kosten, hetzij op grond van vaste bedragen.

K. Artikel 25, vijfde lid, wordt gewijzigd als volgt:

Indien het theoretisch bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig het derde lid van dit artikel, stelt het betrokken orgaan het werkelijke bedrag van de uitkering die het aan de belanghebbende verschuldigd is vast, uitgaande van de duur van de tijdvakken van verzekering die vóór het intreden van de verzekerde gebeurtenis krachtens de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling zijn vervuld, ten opzichte van de duur van het tijdvak dat is verlopen tussen de datum waarop de belanghebbende of de overledene de leeftijd van 15 jaar had bereikt en de datum waarop de verzekerde gebeurtenis is ingetreden.

L. Artikel 32 wordt gewijzigd als volgt:

1. De korting bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de AOW wordt niet toegepast voor de tijdvakken voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag, gedurende welke de echtgenote of de weduwe tussen de 15- en 65-jarige leeftijd niet was verzekerd krachtens voornoemde wettelijke regeling terwijl zij gedurende het huwelijk woonde op het grondgebied van de Republiek Tunesië, voor zover deze tijdvakken samenvallen met de tijdvakken van verzekering die haar echtgenoot heeft vervuld onder bedoelde wettelijke regeling.

2. De korting bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de AOW wordt niet toegepast voor de tijdvakken voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van het Verdrag, gedurende welke de echtgenote van de pensioengerechtigde tussen de 15- en 65-jarige leeftijd niet was verzekerd krachtens voornoemde wetgeving terwijl zij gedurende het huwelijk woonde op het grondgebied van de Republiek Tunesië, voor zover deze tijdvakken samenvallen met de tijdvakken van verzekering die haar echtgenoot heeft vervuld onder bedoelde wettelijke regeling.

3. In afwijking van het bepaalde in artikel 45, eerste lid, van de AOW en in artikel 47, eerste lid, van de AWW is de echtgeno(o)t(e) van een aan het stelsel van verplichte verzekering onderworpen werknemer, terwijl deze woont op het grondgebied van de Republiek Tunesië, bevoegd zich vrijwillig te verzekeren krachtens bedoelde wettelijke regelingen alleen voor de tijdvakken na het tijdstip van inwerkingtre-

ding van dit Verdrag, gedurende welke de werknemer is onderworpen aan de verplichte verzekering krachtens deze wettelijke regelingen. Deze bevoegdheid eindigt op de dag waarop het tijdvak van verplichte verzekering van de werknemer afloopt. Deze bevoegdheid eindigt evenwel niet wanneer de verplichte verzekering van de werknemer is geëindigd ten gevolge van het overlijden van de werknemer en wanneer de bovengenoemde echtgeno(o)t(e) uitsluitend recht heeft op een pensioen krachtens de AWW. De bevoegdheid tot vrijwillige verzekering eindigt in ieder geval op de dag waarop de vrijwillig verzekerde de 65-jarige leeftijd bereikt.

De premiebetaling ingevolge bovenbedoelde vrijwillige verzekering die verschuldigd is door de echtgeno(o)t(e) van een werknemer die onderworpen was aan de verplichte AOW/AWW-verzekering onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen betreffende de vaststelling van de premie voor verplichte verzekering, met dien verstande dat de inkomsten van de echtgeno(o)t(e) in dat geval worden geacht te zijn ontvangen in Nederland.

Voor de echtgeno(o)t(e) van een werknemer die verplicht verzekerd is geworden op of na het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag, wordt de premie vastgesteld overeenkomstig de bepalingen betreffende de vaststelling van de premie voor vrijwillige verzekering krachtens de AOW/AWW.

4. De bevoegdheid bedoeld in het derde lid wordt slechts verleend:
- indien de echtgeno(o)t(e) van een werknemer die verplicht verzekerd was onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag, de Sociale Verzekeringsbank binnen één jaar na de inwerkingtreding van bedoelde wijziging heeft medege-deeld premie te willen betalen voor een vrijwillige verzekering;
in alle andere gevallen:
 - indien de echtgeno(o)t(e) van de werknemer de Sociale Verzeke-ringsbank binnen één jaar na het begin van het tijdvak van verplichte verzekering van de werknemer heeft medege-deeld premie te willen betalen voor een vrijwillige verzekering.

5. Het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid is niet van toepassing op de tijdvakken die samenvallen met de tijdvakken waarmee rekening wordt gehouden voor de berekening van een pensioen verschuldigd krachtens de wettelijke regeling inzake ouderdomsverzekering van een andere Staat dan Nederland, noch op de tijdvakken gedurende welke betrokkene een ouderdomspensioen heeft genoten krachtens een zodanige wettelijke regeling.

6. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is slechts van toepassing op de echtgeno(o)t(e) die zich vrijwillig heeft verzekerd ingevolge het derde lid.

M. Artikel 33, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

Voor de toepassing van artikel 25, vijfde lid, worden eveneens beschouwd als tijdvakken van verzekering, vervuld krachtens de Nederlandse wetgeving zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, sub A, letter d), de tijdvakken gelegen vóór 1 oktober 1959 gedurende welke de overledene na het bereiken van de 15-jarige leeftijd in Nederland heeft gewoond of gedurende welke hij in Nederland betaalde arbeid heeft verricht in dienst van een in Nederland gevestigde werkgever.

Artikel II

Addenda

A. Aan artikel 8 wordt als letter d) het volgende toegevoegd:

„d. de werknemers die wonen op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij en die hun werkzaamheden uitoefenen op het grondgebied van beide Verdragsluitende Partijen zijn onderworpen aan de wetgeving van de woonplaats.”

B. Een nieuw artikel 15a wordt ingevoegd:

Artikel 15a

De gezinsleden van een werknemer die is aangesloten bij het orgaan van een van de Verdragsluitende Partijen en die woont op het grondgebied van die Partij, hebben recht op verstrekkingen wanneer zij wonen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, alsof de werknemer was aangesloten bij het orgaan van hun woonplaats.

Deze verstrekkingen worden ten laste van het bevoegde orgaan verleend door het orgaan van de woonplaats volgens de bepalingen van de wettelijke regeling die dit orgaan toepast.

C. Een nieuw artikel 17a wordt ingevoegd:

Artikel 17a

Onverminderd artikel 3, is het bepaalde in artikel 14, eerste en zesde lid, en in artikel 17, vijfde lid, eveneens van toepassing op verzekerden die staatsburger van een derde land zijn.

D. Een nieuw artikel 18a wordt ingevoegd:

Artikel 18a

De bijzondere wijze van toepassing van de Nederlandse wettelijke regeling betreffende de ziektekostenverzekering is vermeld in een Slotprotocol dat een integreerend deel van dit Verdrag vormt.

Artikel III

*Slotprotocol***Slotprotocol met betrekking tot de bijzondere wijze van toepassing van de Nederlandse wettelijke regeling betreffende de ziektekostenverzekering.**

1. Wat betreft het recht op verstrekkingen krachtens de Nederlandse wettelijke regeling, dient voor de toepassing van Hoofdstuk I van Titel III van het Verdrag onder "rechthebbende op verstrekkingen" te worden verstaan de persoon die is verzekerd of medeverzekerd krachtens de verzekering bedoeld in de Nederlandse Ziekenfondswet.

2. Voor de toepassing van artikel 17 van het Verdrag worden met de pensioenen verschuldigd krachtens de wettelijke regelingen bedoeld in artikel 2, eerste lid, sub A, letter b) prestaties bij arbeidsongeschiktheid, letter c) uitkeringen bij ouderdom en letter d) uitkeringen aan nagelaten betrekkingen, van het Verdrag gelijkgesteld:

– pensioenen ingevolge de wet van 6 januari 1966 (Staatsblad 6) houdende nieuwe regeling van de pensioenen van de burgerlijke ambtenaren en van hun nabestaanden (Algemene Burgerlijke Pensioenwet);

– pensioenen ingevolge de wet van 6 oktober 1966 (Staatsblad 445) houdende nieuwe regeling van de pensioenen van de militairen en van hun nabestaanden (Algemene Militaire Pensioenwet);

– pensioenen ingevolge de wet van 15 februari 1967 (Staatsblad 138) houdende nieuwe regeling van de pensioenen van de personeelsleden van de N.V. Nederlandse Spoorwegen en van hun nabestaanden (Spoorwegpensioenwet);

– pensioenen ingevolge het Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen (RDV 1964 N.S.);

– een uitkering terzake van pensionering vóór de 65-jarige leeftijd ingevolge een pensioenregeling die ten doel heeft de verzorging van werknemers en voormalig werknemers bij ouderdom;

– een uitkering terzake van vervroegd uittreden uit het arbeidsproces ingevolge een door de Staat uitgevaardigde regeling of ingevolge een collectieve arbeidsovereenkomst waarbij een regeling voor vervroegde uittreding is vastgesteld, of ingevolge een door de Ziekenfondsraad aan te wijzen regeling.

3. De werknemer of zijn gezinsleden bedoeld in de artikelen 13, tweede lid en 14, tweede lid, van het Verdrag alsmede de gezinsleden bedoeld in artikel 15, tweede lid, en artikel 15a van het Verdrag en de pensioengerechtigde of zijn gezinsleden bedoeld in artikel 17, tweede en derde lid, van het Verdrag, die wonen op het grondgebied van Nederland, zijn niet verzekerd ingevolge de AWBZ.

Artikel IV

Inwerkingtreding

De Regeringen van de Verdragsluitende Partijen stellen elkaar in kennis van de voltooiing in hun respectieve landen van de vereiste grondwettelijke procedures voor de inwerkingtreding van het Verdrag. Het Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van de laatste van deze kennisgevingen.

GEDAAN te Tunis, op 23 oktober 1992, in tweevoud in de Franse taal.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(w.g.) E. TER VELD

Voor de Regering van de Republiek Tunesië,

De Staatssecretaris van Sociale Zaken, belast met Sociale Ontwikkeling

(w.g.) DR. NEZIHA MAZHOUD

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1992, 201.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1992, 201

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1992, 201

De vertaling in het Nederlands van het 23 oktober 1992 te Tunis tot stand gekomen Akkoord houdende herziening van het op 25 april 1979 te Leidschendam tot stand gekomen Administratief Akkoord bij het Verdrag inzake sociale zekerheid van 22 september 1978 luidt als volgt:

Akkoord tussen de Nederlandse en Tunesische bevoegde autoriteiten, houdende herziening van het Administratief Akkoord van 25 april 1979 met betrekking tot de wijze van toepassing van het op 22 september 1978 te Tunis ondertekende Verdrag inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië

De Nederlandse bevoegde autoriteiten, te weten:

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,

en

de Tunesische bevoegde autoriteiten, te weten:

De Minister van Sociale Zaken,

Verlangend het Administratief Akkoord van 25 april 1979 ten volle ten uitvoer te brengen zowel naar de letter als naar de geest,

Zijn overeengekomen als volgt:

Artikel I

Wijzigingen

A – Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt:

Voor de toepassing van dit Akkoord worden als verbindingsorganen aangewezen:

– Van Nederlandse zijde:

a. Voor verstrekkingen in geval van ziekte en moederschap: De Ziekenfondsraad te Amstelveen;

b. Voor ouderdoms- en overlevingspensioenen alsmede voor kinderbijslag: De Sociale Verzekeringsbank te Amstelveen;

c. In alle overige gevallen: het Gemeenschappelijk Administratiekantoor te Amsterdam.

– Van Tunesische zijde:

a. Het Nationale Fonds voor Sociale Zekerheid (Caisse Nationale de Sécurité Sociale (CNSS)) voor de takken van verzekering ziekte, moederschap en overlijden, gezinsuitkeringen, arbeidsongevallen en beroepsziekten;

b. Het Fonds Verzekering Ouderdom, Invaliditeit en Overleving (Caisse d'Assurance Vieillesse, Invalidité et Survie (CAVIS)) voor de takken van verzekering invaliditeit, ouderdom en overlijden (pensioenen voor nabestaanden) alsmede de verstrekkingen en de gezinsuitkeringen verleend aan de pensioengerechtigden.

B – Artikel 3, tweede lid, eerste streepje, wordt gewijzigd als volgt:

– in Nederland: door de Sociale Verzekeringsraad te Zoetermeer.

C – Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt:

A – In Nederland:

– Wat de verstrekkingen betreft: het voor de woonplaats bevoegde ziekenfonds en de ANOZ, GOOI, APELDOORN GROEP, bij tijdelijk verblijf.

B – In Tunesië:

1. De Caisse Nationale de Sécurité Sociale (CNSS) te Tunis.
2. De Caisse d'Assurance Vieillesse, Invalidité et Survie (CAVIS).

D – Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om in aanmerking te komen voor samentelling van tijdvakken van verzekering als bedoeld in artikel 12 van het Verdrag, dient de werknemer die zich van het ene land naar het andere heeft begeven, aan het bevoegde orgaan van het land waarheen hij zich heeft begeven, een verklaring over te leggen waarin de tijdvakken van verzekering zijn vermeld die zijn vervuld krachtens de wetgeving van het eerstbedoelde land.

2. De verklaring wordt op verzoek van de werknemer verstrekt:
a. wat de in Nederland vervulde tijdvakken van verzekering betreft, door de bedrijfsvereniging waarbij zijn laatste werkgever in Nederland is aangesloten.

Indien de werknemer echter alleen ter zake van verstrekkingen was verzekerd, wordt de verklaring verstrekt door het ziekenfonds waarbij hij laatstelijk verzekerd was;

b. wat de in Tunesië vervulde tijdvakken van verzekering betreft, door het CNSS te Tunis.

3. Indien de werknemer geen verklaring overlegt, verzoekt het bevoegde orgaan van het land waarheen hij zich heeft begeven, het bovengenoemd orgaan van het andere land daarom.

4. Indien aan de in artikel 13, eerste lid, van het Verdrag bedoelde werknemer voor hemzelf of voor één van zijn gezinsleden het recht is toegekend op een prothese, een hulpmiddel van grotere omvang of andere belangrijke verstrekkingen door het bevoegde orgaan van het land waar de werknemer laatstelijk vóór zijn aankomst in het andere land was verzekerd, komen deze verstrekkingen voor rekening van dit orgaan, zelfs indien zij in feite na zijn vertrek worden verleend.

E – Artikel 7 wordt gewijzigd als volgt:

Om in aanmerking te komen voor verstrekkingen, richt de in artikel 13, tweede lid, van het Verdrag bedoelde werknemer een verzoek tot het orgaan van de woonplaats. Dit orgaan verzoekt het bevoegde orgaan om toezending van een verklaring waaruit blijkt dat hij recht op verstrekkingen heeft en dat de kosten van deze verstrekkingen voor rekening van het laatstbedoelde orgaan komen. Deze verklaring

vermeldt de maximumduur gedurende welke de verstrekkingen mogen worden verleend.

F – Artikel 8 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om gedurende een verblijf in het andere dan het bevoegde land in aanmerking te komen voor verstrekkingen, legt de in artikel 14, eerste lid, van het Verdrag bedoelde werknemer, zo mogelijk voordat hij het bevoegde land verlaat, aan het orgaan van de verblijfplaats een door het bevoegde orgaan afgegeven verklaring over waaruit blijkt dat hij recht heeft op deze verstrekkingen. In deze verklaring wordt met name vermeld hoelang deze verstrekkingen mogen worden verleend. Indien de werknemer deze verklaring niet overlegt, verzoekt het orgaan van de verblijfplaats het bevoegde orgaan daarom.

2. Het vorige lid is van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de werknemer.

3. De voorgaande leden zijn eveneens van toepassing in de in artikel 8, letters a en b, eerste zin, van het Verdrag bedoelde gevallen.

4. Indien de in het eerste lid van dit artikel bedoelde formaliteiten niet tijdens het verblijf konden worden vervuld, worden de gemaakte kosten op verzoek van de werknemer vergoed door het bevoegde orgaan tegen de door het orgaan van de verblijfplaats toegepaste tarieven.

5. Het orgaan van de verblijfplaats dient aan het bevoegde orgaan dat daarom vraagt, de nodige gegevens over deze tarieven te verstrekken.

G – Artikel 9 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om in het land van zijn nieuwe woonplaats recht op verstrekkingen te behouden, legt de in artikel 14, tweede lid, van het Verdrag bedoelde werknemer aan het orgaan van zijn nieuwe woonplaats een verklaring over waarin het bevoegde orgaan hem toestaat, na de overbrenging van zijn woonplaats, het recht op verstrekkingen te behouden. Bedoeld orgaan geeft in deze verklaring eventueel de maximumduur aan gedurende welke, volgens de door dit orgaan toegepaste wetgeving, verstrekkingen mogen worden verleend. Het bevoegde orgaan kan op verzoek van de werknemer of van het orgaan van zijn nieuwe woonplaats, de verklaring ook na de overbrenging van de woonplaats van de werknemer uitreiken, wanneer deze niet eerder kon worden opgesteld.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de werknemer bedoeld in artikel 14, zesde lid, van het Verdrag.

H – Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt:

1. Ter verkrijging van de machtiging waarvan het verlenen van de in artikel 14, vierde lid, van het Verdrag bedoelde verstrekkingen afhankelijk is, richt het orgaan van de woon- of verblijfplaats een verzoek aan het bevoegde orgaan. Laatstbedoeld orgaan kan hiertegen, onder opgave van redenen, binnen dertig dagen, gerekend vanaf de verzending van dit verzoek, eventueel verzet aantekenen; indien na afloop van deze termijn bij het orgaan van de woon- of verblijfplaats geen verzet is aangetekend, kent het de verstrekkingen toe.

2. Wanneer de in artikel 14, vierde lid, van het Verdrag bedoelde verstrekkingen in onmiskenbare spoedgevallen zonder machtiging van het bevoegde orgaan moeten worden verleend, stelt het orgaan van de woon- of verblijfplaats bedoeld orgaan hiervan onmiddellijk op de hoogte.

3. De gevallen van onmiskenbare spoedgevallen in de zin van artikel 14, vierde lid, van het Verdrag zijn die waarin de verlening van de verstrekking niet kan worden uitgesteld zonder het leven of de gezondheid van de belanghebbende ernstig in gevaar te brengen. Indien een prothese of een hulpmiddel per ongeluk is gebroken of beschadigd, is er sprake van onmiskenbare spoed wanneer door het achterwege blijven van reparatie of vervanging van het desbetreffende artikel het leven of de gezondheid van de belanghebbende ernstig in gevaar kan worden gebracht.

I – Artikel 11 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om in aanmerking te komen voor verstrekkingen krachtens artikel 15, eerste lid, van het Verdrag, laat de werknemer zichzelf zowel als zijn gezinsleden inschrijven bij het orgaan van de woonplaats waarbij hij een verklaring overlegt waaruit blijkt dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden recht heeft op deze verstrekkingen. Deze verklaring wordt afgegeven door het bevoegde orgaan op grond van de gegevens die, eventueel door de werkgever, zijn verstrekt. Indien de werknemer of zijn gezinsleden bedoelde verklaring niet overleggen, verzoekt het orgaan van de woonplaats het bevoegde orgaan daarom.

2. De in het vorige lid bedoelde verklaring blijft geldig zolang het orgaan van de woonplaats geen kennisgeving heeft ontvangen dat deze verklaring is ingetrokken. De geldigheid van deze verklaring eindigt uiterlijk de dertigste dag na de datum van verzending van de kennisgeving van intrekking door het bevoegde orgaan aan het orgaan van de woonplaats.

Wanneer de werknemer echter onderworpen is aan de wetgeving van het land waar hij woont, eindigt de geldigheid van deze verklaring op de eerste dag waarop de werknemer aan de wetgeving van dat land is onderworpen.

3. Het orgaan van de woonplaats stelt het bevoegde orgaan in kennis van iedere inschrijving die het heeft verricht overeenkomstig het eerste lid van dit artikel.

4. Bij iedere aanvraag van verstrekkingen dient de aanvrager de bewijsstukken in die gewoonlijk vereist zijn voor het verlenen van verstrekkingen krachtens de wetgeving van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan hij woont.

5. Het bepaalde in het eerste tot en met het vierde lid is van overeenkomstige toepassing op de in artikel 15, tweede lid, en artikel 15a van dit Verdrag bedoelde gezinsleden van de werknemer.

6. De werknemer of diens gezinsleden dienen het orgaan van de woonplaats in kennis te stellen van iedere verandering in hun omstandigheden waardoor het recht op verstrekkingen kan worden gewijzigd, in het bijzonder van iedere beëindiging of verandering van dienstbetrekking of beroepswerkzaamheden van de werknemer of iedere overbrenging van de woon- of verblijfplaats van hemzelf of van een gezinslid. Het bevoegde orgaan stelt het orgaan van de woonplaats eveneens op de hoogte van de beëindiging van de aansluiting bij het orgaan of van de beëindiging van het recht op verstrekkingen van de werknemer. Het orgaan van de woonplaats kan te allen tijde het bevoegde orgaan vragen om alle inlichtingen betreffende de aansluiting of de rechten op verstrekkingen van de werknemer.

7. Het orgaan van de woonplaats verleent zijn goede diensten aan het bevoegde orgaan dat voornemens is verhaal uit te oefenen op degene die ten onrechte verstrekkingen heeft genoten.

J – Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt:

Voor de toepassing van artikel 16 van het Verdrag bij verblijf op het grondgebied van het bevoegde land van de gezinsleden bedoeld in artikel 15a van het Verdrag, zijn de artikelen 8 en 10 van overeenkomstige toepassing. In dat geval wordt het orgaan van de woonplaats beschouwd als het bevoegde orgaan.

K – Artikel 13 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om in het land van zijn woonplaats in aanmerking te komen voor verstrekkingen laat de in artikel 17, tweede lid, van het Verdrag bedoelde pensioengerechtigde zichzelf alsmede zijn gezinsleden inschrijven bij het orgaan van zijn woonplaats, waarbij hij de volgende stukken overlegt:

- (i) Een verklaring waaruit blijkt dat hij voor zichzelf en zijn gezinsleden recht op deze verstrekkingen heeft. Deze verklaring wordt afgegeven door het bevoegde orgaan, dat hiervan een afschrift zendt aan het verbindingsorgaan van de andere Verdragsluitende Partij. Indien de pensioengerechtigde de verklaring niet overlegt, verzoekt het orgaan van de woonplaats het

bevoegde orgaan daarom. Deze verklaring blijft geldig zolang het verbindingsorgaan van de andere Verdragsluitende Partij geen kennisgeving heeft ontvangen van de intrekking daarvan door het orgaan dat de verklaring heeft afgegeven. De geldigheid van deze verklaring eindigt uiterlijk de dertigste dag na de datum van verzending van de kennisgeving van intrekking door het bevoegde orgaan aan het orgaan van de woonplaats.

- (ii) De bewijsstukken die gewoonlijk worden vereist door de wetgeving van het land van de woonplaats voor het verlenen van de verstrekkingen.

2. Het orgaan van de woonplaats stelt het bevoegde orgaan in kennis van iedere inschrijving die het heeft verricht overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid.

3. De pensioengerechtigde dient het orgaan van zijn woonplaats in kennis te stellen van iedere verandering in zijn omstandigheden waardoor zijn recht op verstrekkingen kan worden gewijzigd, in het bijzonder van iedere schorsing of intrekking van zijn pensioen en van iedere overbrenging van zijn woonplaats of van die van zijn gezinsleden.

4. Het orgaan van de woonplaats deelt, zodra het hiervan kennis heeft gekregen, aan het bevoegde orgaan iedere verandering mede waardoor het recht op verstrekkingen voor de pensioengerechtigde of zijn gezinsleden kan vervallen.

5. Het orgaan van de woonplaats verleent zijn goede diensten aan het bevoegde orgaan dat voornemens is verhaal uit te oefenen op degene die ten onrechte verstrekkingen heeft genoten.

6. Artikel 11 is van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden bedoeld in artikel 17, derde lid, van het Verdrag.

7. Wat betreft de verlening van verstrekkingen aan pensioengerechtigden alsmede aan hun gezinsleden tijdens een verblijf bedoeld in artikel 17, vijfde lid, van het Verdrag, zijn de artikelen 8 en 10 van overeenkomstige toepassing.

L - Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

In de gevallen bedoeld in de artikelen 16 en 17, vierde lid, van het Verdrag, verzoekt het bevoegde orgaan, zo nodig, het orgaan van de laatste woonplaats inlichtingen te verstrekken over het tijdvak gedurende hetwelk verstrekkingen zijn verleend en dat onmiddellijk voorafgaat aan het verblijf of de overbrenging van de woonplaats naar het grondgebied van het bevoegde land.

M - Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om in Tunesië in aanmerking te komen voor uitkeringen krachtens de Nederlandse wetgeving, dient de werknemer die tijdens

een tijdelijk verblijf in Tunesië arbeidsongeschikt wordt – onverminderd zijn verplichting zijn werkgever onmiddellijk op de hoogte te stellen van zijn arbeidsongeschiktheid – persoonlijk een aanvraag in te dienen of, in geval van overmacht, te doen indienen bij de regionale afdeling van het CNSS die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats, te zamen met een medische verklaring afgegeven door zijn behandelend arts. In zijn aanvraag vermeldt de werknemer de naam en het adres van zijn werkgever of van zijn gewezen werkgever alsmede, zo mogelijk, de naam en het adres van de bevoegde bedrijfsvereniging.

2. De regionale afdeling van het CNSS laat onverwijld een rapport over de gezondheidstoestand van de werknemer opstellen door haar eigen controlerend arts. Dit rapport alsmede de aanvraag bedoeld in het eerste lid worden door bedoelde afdeling gestuurd naar de bevoegde bedrijfsvereniging, of indien dit orgaan niet bekend is, naar het Gemeenschappelijk Administratiekantoor (GAK) te Amsterdam. In dat geval zendt het GAK de ontvangen documenten onmiddellijk door aan de bedrijfsvereniging waarbij de opgegeven werkgever is aangesloten.

3. Alleen het desbetreffende Nederlandse orgaan is bevoegd het besluit te nemen omtrent de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid en het recht op uitkeringen, behoudens de bevoegdheid van de desbetreffende Nederlandse gerechtelijke instanties in geval van geschil.

Daartoe kan de Nederlandse bedrijfsvereniging de werknemer oproepen om hem in Nederland een medisch onderzoek te doen ondergaan door haar eigen verzekeringsarts binnen een redelijke termijn, eventueel rekening houdend met de reis- en vervoersformaliteiten; een afschrift van deze oproep wordt gezonden naar de regionale afdeling van het CNSS.

De bedrijfsvereniging kan de werknemer echter ook opdragen zich binnen een door die bedrijfsvereniging vast te stellen termijn opnieuw te melden bij de regionale afdeling van het CNSS die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats, en bij die regionale afdeling een medische verklaring in te dienen die is afgegeven door zijn behandelend arts. Wat de indiening van deze medische verklaring betreft, gaat bedoelde regionale afdeling te werk op de in het tweede lid bepaalde wijze.

De aanvullende reiskosten die in verband met zijn gezondheidstoestand nodig zijn om gevolg te geven aan bovenvermelde oproep, worden betaald of vergoed aan de belanghebbende door de bedrijfsvereniging op vertoon van de bewijsstukken.

4. Indien de werknemer zich niet in staat acht gevolg te geven aan de oproep van de bedrijfsvereniging om in Nederland te verschijnen op het spreekuur van de verzekeringsarts, dient hij zich onverwijld te wenden tot de regionale afdeling van het CNSS die bevoegd is voor

zijn woon- of verblijfplaats, en bij die regionale afdeling een medische verklaring in te dienen die is afgegeven door zijn behandeld arts, alsmede de oproep van de bevoegde bedrijfsvereniging. De regionale afdeling van het CNSS laat dan de werknemer onverwijld onderzoeken door haar eigen controlerend arts.

5. De arts van het CNSS bepaalt of de werknemer om medische redenen verhinderd is gevolg te geven aan de oproep van de bedrijfsvereniging.

Indien volgens het oordeel van de arts van het CNSS de werknemer niet in staat was zich naar Nederland te begeven, vermeldt die arts in het rapport de redenen van die verhindering alsmede de datum waarop deze verhindering vermoedelijk zal zijn opgeheven en stelt de werknemer hiervan onmiddellijk in kennis. Behoudens door de controlerend arts van het CNSS naar behoren vastgestelde voortdrijving van de verhindering, dient de werknemer zich naar Nederland te begeven op de door de arts aangegeven datum en, zodra hij in Nederland is aangekomen, zich te melden bij de door de bevoegde bedrijfsvereniging opgegeven verzekeringsarts.

De regionale afdeling van het CNSS stuurt het rapport van de controlerend arts onverwijld naar de bevoegde bedrijfsvereniging.

6. Bij voortdrijving van de arbeidsongeschiktheid, dient de werknemer aan wie de bevoegde bedrijfsvereniging nog geen in het derde lid bedoelde oproep heeft gezonden, zich te wenden tot de regionale afdeling van het CNSS die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats, waarbij hij een nieuwe aanvraag moet indienen, te zamen met een medische verklaring afgegeven door zijn behandelend arts, telkens vóór het einde van de rustperiode die eerder door de controlerend arts van het CNSS is voorgeschreven. In dergelijke gevallen handelt de regionale afdeling van het CNSS op de in het tweede lid bepaalde wijze.

N - Artikel 17 wordt gewijzigd als volgt:

1. De werknemer die uitkeringen geniet krachtens de Nederlandse wetgeving en die van de bevoegde bedrijfsvereniging toestemming heeft verkregen tijdelijk te verblijven in Tunesië, blijft onderworpen aan de controle van de bevoegde bedrijfsvereniging. Voor de uitoefening van deze controle kan de bedrijfsvereniging hetzij de controlerend arts van het CNSS verzoeken de werknemer te onderzoeken, hetzij de werknemer oproepen om in Nederland te worden onderzocht door haar eigen verzekeringsarts. De werknemer dient aan een dergelijke oproep gevolg te geven binnen een redelijke termijn, eventueel rekening houdend met de reis- en vervoersformaliteiten. De extra reiskosten die in verband met zijn gezondheidstoestand nodig zijn om gevolg te geven aan bovenvermelde oproep, worden aan de belanghebbende vergoed op vertoon van de bewijsstukken.

2. Indien de werknemer zich niet in staat acht gevolg te geven aan een dergelijke oproep, zijn het vierde en het vijfde lid van artikel 16 van overeenkomstige toepassing.

O – Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

1. Om in Nederland in aanmerking te komen voor uitkeringen krachtens de Tunesische wetgeving, dient de werknemer die arbeidsongeschikt wordt tijdens een tijdelijk verblijf in Nederland – onverminderd zijn verplichting zijn werkgever onmiddellijk op de hoogte te stellen van zijn arbeidsongeschiktheid – een aanvraag in te dienen bij de bevoegde regionale afdeling van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (NAB). In zijn aanvraag vermeldt de werknemer de naam en het adres van zijn werkgever of van zijn gewezen werkgever alsmede het adres van het CNSS te Tunis.

2. Het districtskantoor van de NAB laat over de gezondheidstoestand van de werknemer onverwijld een rapport opstellen door haar verzekeringsarts. Dit rapport alsmede de in het eerste lid bedoelde aanvraag worden door die afdeling gestuurd naar het CNSS.

3. Alleen het CNSS is bevoegd het besluit te nemen omtrent de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid en het recht op uitkeringen, behoudens de bevoegdheid van de desbetreffende Tunesische gerechtelijke instanties bij geschillen.

Daartoe kan het CNSS de werknemer oproepen om hem in Tunesië te laten onderzoeken door zijn eigen controlerend arts; een afschrift van deze oproep wordt gezonden aan het districtskantoor van de NAB. De werknemer dient gevolg te geven aan die oproep binnen een redelijke termijn, eventueel rekening houdend met de reis- of vervoersformaliteiten.

Het CNSS kan de werknemer echter ook opdragen zich binnen een door het CNSS vast te stellen termijn opnieuw te melden bij de regionale afdeling van de NAB die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats, en bij die regionale afdeling een medische verklaring in te dienen die is afgegeven door zijn behandelend arts. Wat de indiening van deze medische verklaring betreft, handelt de regionale afdeling op de in het tweede lid bepaalde wijze.

4. Indien de werknemer zich niet in staat acht gevolg te geven aan de oproep van het CNSS om in Tunesië te verschijnen voor een medische controle, dient hij zich onverwijld te wenden tot het bevoegde districtskantoor van de NAB. Het districtskantoor van de NAB laat de werknemer onverwijld onderzoeken door haar verzekeringsarts.

5. De arts van de NAB bepaalt of de werknemer om medische redenen verhinderd is gevolg te geven aan de oproep van het CNSS. Indien volgens het oordeel van de arts van de NAB de werknemer

niet in staat was zich naar Tunesië te begeven, vermeldt die arts in zijn rapport de redenen van deze verhindering, alsmede de datum waarop deze verhindering zal zijn opgeheven en stelt de werknemer hiervan onmiddellijk in kennis.

Het districtskantoor van de NAB zendt het rapport van de verzekeringsarts onverwijld naar het CNSS.

De werknemer dient zich naar Tunesië te begeven op de door de arts van de NAB aangegeven datum en, zodra hij in Tunesië is aangekomen, zich te melden bij de door het CNSS opgegeven controlerend arts.

6. Bij voortdurend van de arbeidsongeschiktheid dient de werknemer aan wie het CNSS nog geen in het derde lid bedoelde oproep heeft gezonden, te verschijnen op het spreekuur van de verzekeringsarts op de door het districtskantoor van de NAB vermelde datum. In dat geval wordt het rapport van de verzekeringsarts onverwijld naar de bevoegde regionale afdeling van het CNSS gestuurd.

P – Artikel 20 wordt gewijzigd als volgt:

1. De werkelijke bedragen van de uitgaven ter zake van de krachtens artikel 13, tweede lid, artikel 14, eerste, tweede en zesde lid, artikel 15, artikel 16 (bij verblijf) en artikel 17, vijfde lid, van het Verdrag verleende verstrekkingen worden door de bevoegde organen of, naar gelang van het geval, de organen van de woonplaats vergoed aan de organen die deze verstrekkingen hebben verleend, en wel zoals deze blijken uit de boekhouding van de laatstbedoelde organen.

2. Voor de vergoeding kunnen geen hogere tarieven in rekening worden gebracht dan die welke gelden voor de verstrekkingen, verleend aan werknemers die zijn onderworpen aan de wetgeving welke wordt toegepast door het orgaan dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde verstrekkingen heeft verleend.

Q – Artikel 21 wordt gewijzigd als volgt:

1. De uitgaven voor de verstrekkingen verleend krachtens artikel 15a aan gezinsleden die niet wonen op het grondgebied van dezelfde Verdragsluitende Partij als de werknemer en krachtens artikel 17, derde lid, van het Verdrag, worden voor ieder kalenderjaar op vaste bedragen gewaardeerd.

2. Het door de Nederlandse organen verschuldigde vaste bedrag wordt verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per werknemersgezin te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal gezinnen waarmee rekening moet worden gehouden. De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin worden verkregen door de gemiddelde kosten per verzekerde te vermenigvuldigen met het gemiddelde aantal gezinsleden. De gemiddelde kosten per verzekerde zijn gelijk aan het

totaal van de uitgaven zoals aangegeven in het eerste lid, met inbegrip van de aflossingen en de uitgaven voor de gezondheidszorg van het CNSS en het CAVIS, gedeeld door het vastgestelde aantal personen dat in Tunesië toegang heeft tot de gezondheidszorg.

3. Het door de Tunesische organen verschuldigde vaste bedrag wordt verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezinslid te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal gezinsleden waarmee rekening moet worden gehouden. De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezinslid zijn gelijk aan het gemiddelde van de uitgaven voor het totaal van de door de Nederlandse organen verleende verstrekkingen aan alle verzekerden onder de 65 jaar die aan de Nederlandse wetgeving zijn onderworpen.

R – Artikel 22 wordt gewijzigd als volgt:

1. De uitgaven voor de krachtens artikel 17, tweede lid, van het Verdrag verleende verstrekkingen worden voor ieder kalenderjaar op vaste bedragen gewaardeerd.

2. Voor Tunesië wordt het door de Nederlandse organen verschuldigde vaste bedrag verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin, zoals deze voortvloeien uit het bepaalde in artikel 21, tweede lid, te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal pensioengerechtigden dat in aanmerking moet worden genomen. De gemiddelde kosten per pensioengerechtigde worden gecorrigeerd aan de hand van een in onderling overleg tussen de verbindingsorganen vast te stellen coëfficiënt.

3. Voor Nederland wordt het door de Tunesische organen verschuldigde vaste bedrag verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per pensioengerechtigde en zijn gezinsleden te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal pensioengerechtigden en hun gezinsleden dat in aanmerking moet worden genomen.

De gemiddelde kosten per pensioengerechtigde, c.q. lid van diens gezin, zijn gelijk aan het gemiddelde per pensioengerechtigde, c.q. lid van diens gezin, van de uitgaven voor het totaal van de door de Nederlandse organen verleende verstrekkingen aan alle verzekerden onder of boven de 65 jaar, naar gelang van het geval, die aan de Nederlandse wetgeving onderworpen zijn.

S – Artikel 23 wordt gewijzigd als volgt:

1. De in artikel 18a van het Verdrag bedoelde vergoedingen worden betaald door tussenkomst van de verbindingsorganen.

2. De in het vorige lid bedoelde organen kunnen overeenkomen dat de in de artikelen 20, 21 en 22 bedoelde bedragen met een percentage worden verhoogd in verband met administratiekosten.

3. Voor de toepassing van de artikelen 20 tot en met 22 kunnen de verbindingsorganen overeenkomsten sluiten inzake het verlenen van voorschotten.

4. De verbindingsorganen kunnen, met instemming van de bevoegde autoriteiten, voor alle verstrekkingen of een gedeelte daarvan andere wijzen van vergoeding overeenkomen dan die welke zijn bepaald in de artikelen 20, 21 en 22.

T – Artikel 42 wordt gewijzigd als volgt:

1. a. Wanneer de bedrijfsvereniging waarbij een in Tunesië wonende werknemer aanspraak kan maken op uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid krachtens de Nederlandse wetgeving, niet zelf de controle uitvoert, kan dit orgaan of de Gemeenschappelijke Medische Dienst het CNSS verzoeken een medisch rapport te doen opstellen over de gezondheidstoestand van de werknemer en over te gaan tot de administratieve controle. In dit verzoek van het Nederlandse orgaan wordt vermeld of het gaat om een medische dan wel administratieve controle.

b. Indien de bedrijfsvereniging of de Gemeenschappelijke Medische Dienst zelf de controle uitvoert, kan dit orgaan de werknemer oproepen om in Nederland de nodige medische onderzoeken te ondergaan. De kosten van de onderzoeken, de reis- en verblijfskosten komen ten laste van het Nederlandse orgaan.

c. Indien de rechthebbende meent dat hij om medische redenen niet in staat is zich naar Nederland te begeven, doet hij het betrokken Nederlandse orgaan hiervan onmiddellijk mededeling. Hij dient dan een door de controlerend arts van het CNSS bekrachtigde medische verklaring over te leggen. In deze verklaring wordt met name vermeld de medische reden waarom de werknemer niet in staat is zich naar Nederland te begeven en vanaf wanneer daartoe geen reden meer bestaat.

2. a. De administratieve en medische controle van in Nederland wonende rechthebbenden op uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid krachtens de Tunesische wetgeving wordt op verzoek van het bevoegde orgaan uitgevoerd door tussenkomst van de NAB. In het hiertoe strekkende verzoek van het Tunesische orgaan wordt vermeld of het hierbij gaat om medische dan wel administratieve controle.

b. Indien het Tunesische orgaan zelf de controle uitvoert, kan het de werknemer oproepen om in Tunesië de nodige medische onderzoeken te ondergaan. De kosten van de onderzoeken, de reis- en verblijfskosten komen ten laste van het Tunesische orgaan.

c. Indien de rechthebbende meent dat hij om medische redenen niet in staat is zich naar Tunesië te begeven, doet hij het betrokken Tunesische orgaan hiervan onmiddellijk mededeling. Hij dient zich dan te vervoegen bij het orgaan van zijn woonplaats. Dit orgaan

onderwerpt de rechthebbende aan een medisch onderzoek en zendt aan het CNSS de verklaring waarin met name wordt vermeld de medische reden waarom de werknemer niet in staat is zich naar Tunesië te begeven en vanaf wanneer daartoe geen reden meer bestaat.

3. Ieder bevoegd orgaan behoudt evenwel het recht om, voor eigen rekening, de rechthebbende te laten onderzoeken door een arts van zijn keuze alsmede maatregelen voor te schrijven gericht op het behoud, het herstel en de verbetering van de gezondheid van de rechthebbende alsmede zijn arbeidsgeschiktheid.

Artikel II

Vervallen artikelen

- A. Artikel 15 komt te vervallen
- B. Artikel 33 komt te vervallen

Artikel III

Addenda

- A. Een nieuw artikel 17a wordt ingevoegd:
Artikel 17a

1. De werknemer die uitkeringen geniet krachtens de Nederlandse wetgeving en die van de bevoegde bedrijfsvereniging toestemming heeft verkregen deze uitkeringen te behouden na overbrenging van zijn woonplaats naar het grondgebied van Tunesië, dient zich vóór de door de bedrijfsvereniging opgegeven datum te wenden tot de regionale afdeling van het CNSS die bevoegd is voor zijn nieuwe woonplaats, waarbij hij de bevestiging moet indienen van de toestemming van de bedrijfsvereniging alsmede een medische verklaring afgegeven door zijn behandelde arts. Een afschrift van deze toestemming, vergezeld van een overzicht van de medische gegevens, wordt gezonden naar de regionale afdeling van het CNSS.

2. De regionale afdeling van het CNSS onderwerpt de werknemer aan de medische en administratieve controle volgens de regels die dit orgaan toepast en zendt het medisch rapport aan de bedrijfsvereniging.

3. Alleen de desbetreffende bedrijfsvereniging is bevoegd het besluit te nemen omtrent de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid en het recht op uitkeringen, behoudens de bevoegdheid van de desbetreffende gerechtelijke instanties bij geschillen. Indien de desbetreffende bedrijfsvereniging heeft besloten dat de werknemer niet langer arbeidsongeschikt is, stelt zij de werknemer hiervan onmiddell-

lijk in kennis door een afschrift aan de regionale afdeling van het CNSS te sturen.

B – Een nieuw artikel 18a wordt ingevoegd:

Artikel 18a

1. De werknemer die uitkeringen geniet krachtens de Tunesische wetgeving en die van het CNSS toestemming heeft verkregen tijdelijk te verblijven in Nederland, blijft onderworpen aan de controle van het CNSS. Voor de uitoefening van deze controle kan het CNSS hetzij de verzekeringsarts van de NAB verzoeken de werknemer te onderzoeken, hetzij de werknemer oproepen om in Tunesië te worden onderzocht door zijn eigen controlerend arts. De werknemer dient aan een dergelijke oproep gevolg te geven binnen een redelijk termijn, eventueel rekening houdend met de reis- en vervoersformaliteiten. De extra reiskosten die in verband met zijn gezondheidstoestand nodig zijn om gevolg te geven aan bovenvermelde oproep, worden aan belanghebbende vergoed op vertoon van de bewijsstukken.

2. Indien de werknemer zich niet in staat acht gevolg te geven aan een dergelijke oproep, zijn het vierde en het vijfde lid van artikel 18 van overeenkomstige toepassing.

C – Een nieuw artikel 18b wordt ingevoegd:

Artikel 18b

1. De werknemer die uitkeringen geniet krachtens de Tunesische wetgeving en die van de regionale afdeling van het CNSS toestemming heeft verkregen deze uitkeringen te behouden na de overbrenging van zijn woonplaats naar het grondgebied van Nederland, dient zich vóór de door de regionale afdeling opgegeven datum te wenden tot het bevoegde districtskantoor van de NAB, waarbij hij de bevestiging moet indienen van de toestemming van de regionale afdeling. Een afschrift van deze toestemming, vergezeld van een overzicht van de medische gegevens, wordt naar het districtskantoor van de NAB gestuurd.

2. Het districtskantoor van de NAB onderwerpt de werknemer aan de medische en administratieve controle volgens de regels die dit orgaan toepast en zendt de medische rapporten aan de regionale afdeling van het CNSS.

3. Alleen het CNSS is bevoegd het besluit te nemen omtrent de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid en het recht op uitkeringen, behoudens de bevoegdheid van de desbetreffende gerechtelijke instanties bij geschillen.

Indien het CNSS heeft besloten dat de werknemer niet langer arbeidsongeschikt is, stelt het de werknemer hiervan onmiddellijk in kennis door een afschrift aan het districtskantoor van de NAB te sturen.

Artikel IV

Inwerkingtreding

Het Administratief Akkoord treedt op dezelfde dag in werking als het Verdrag en heeft dezelfde werkingsduur.

GEDAAN in tweevoud in de Franse taal te Tunis op 23 oktober 1992.

Voor de bevoegde Nederlandse autoriteiten,

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(w.g.) E. TER VELD

Voor de bevoegde Tunesische autoriteiten,

De Staatssecretaris van Sociale Zaken, belast met Sociale Ontwikkeling

(w.g.) DR. NAZIHA MAZHOUD

Uitgegeven de *negende* juli 1993.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. H. KOOIJMANS